

PARANCS JÁNOS

Hordalék

*mint aki vesztét érzi
senkivel nem törődik
a maga útját járja
óvó kapcsolatok nélkül
csak rohan előre*

*föl-fölcsippent egy-egy
pontosvesszőt metaforát
aztán kiejti a kézből
hirtelen összecsukszik
kishitűen a semmibe réved*

*aztán kezdi előlről
el-elkapja a fonalat újra
ám gyorsan fárad fulladozik
kiszúrt luftballon
lehull összepöndörödik bőre*

*mégse volt ő se volt hiába
azt mondják most is
érezkelhető hiánya
ám ez csak mulandó érzés
átmeneti benyomás lehet*

Alapelemek

„Minden kicsi, változó, esendő.”
Marcus Aurelius

Nincs hová eljutni.
Nincs mit elérni.
Illetve mindezt,
a változó világ sokféleségét:
álmait, útjait és céljait
önmagadban hordozod.
Csak rajtad áll,
hogy mihez kezdesz
ezzel a tudással.

Órizd a lángot és
másnak ne árts!
Ma, amikor a többség
már ön- és közveszélyes,
a jövő számára
az utóbbi intés
a fontosabb.

Hisz egyéni sorsunk
kimért és korlátozott.
Ahogy a bölcs császár
elmélkedései során
oly gyakran rögzítette:
ahová egy Szókratész,
ahová az ősök, a méltók,
s ahová a méltatlanok:
„Odajutunk mi is...”